

hvorav 770 kg. i april måned.

En tyske "Fritids-utstilling" i Samfundshuset har vært elendig besøkt. For å bote på dette er der bl.a. truffet tiltak til at alle departementsfunksjonærer skal møte op midt i sin arbeidstid for å fylle ut. En tør regne med at også dette tiltaket vil bli en meget stor skuffelse.

Brøndhjem som flåtehavn. I Trondheim har de tyske myndigheter i de siste ukene beslaglagt en masse private leiligheter og kontorer. Folk får et varsel på en eller 2 dager. Østenfor Bakke bru er der på kartet trukket en linje nedenfor Innherredsveien og alt som ligger nedenfor denne linjen blir revet. Dette skjer i forbindelse med planene for den store marinehavn og ubåthverft som skal legges der og som praktisk talt vil omfatte hele havneområdet østenfor Bakke bru. Alle bedrifter og lagerbygninger som lå i dette område er fjernet.

Hålogalandsutstillingen i Oslo.

blev en stor fjasko som ventelig for et slikt naziforetakende. På alle mulige måter har NS forsøkt å kjøpe nordlendingene og denne utstillingen var også et plumpt forsøk på det samme.. Når skal NS lære at skikkelige nordmenn ikke lar seg kjøpe? Besøket på utstillingen var meget dårlig, og for å rette på det prøvde man igjen å kjøpe folks interesse. Det er rimelig t man vilde utnytte den store natmangelen i Oslo til dette "kjøp". I "Fritt Folk" for 28. mai står følgende annonse:

"Hålogalands-Utstillingens Restaurant serverer idag og framover:

Chateau Briana. Beef n/grovnaker. Svinekoteletter m/surkål.

Wienersnitzel Bulgaria. Ryper i flotesaus. Dyrestek. Avkokt

laks n/agurksalat. Stekt hellefisk. Lutefisk.

ALLA RETTIGHETER."

It var meget billig, og der blev servert brennevin både sent og tidlig. Det er nesten unødvendig å si at man bare kunde komme inn i restauranten gjennom utstillingen. Den vanlige inngang var for anledningen stengt. Til tross for gratis adgang og alle mulige fordeler blev besøket meget lite, og for å hjelpe på dette, blev en hel del offentlige tjenestemenn hent avsted på utstillingen.

Onsdag 11. juni 1941.

Den tysk-kontrollerte presse slår idag stort op meddelelsen om at Churchill i Underhuset har innrømmet at hans tidligere uttalelse om tyskernes bruk av newzealandske uniformer på Kreta var feilaktig, og berodde på en beklagelig misforståelse. Men man har vaktet sig vel for å komme nærmere inn på Churchills videre uttalelser, nemlig at denne misforståelse berodde på at tyskerne hadde tatt til fange noen newzealandske tropper som de drev foran sig i de senere kampene. Denne taktikk er jo velkjent hos tyskerne, som bl.a. anvendte samme fremgangsmåte under krigen i Norge. Men vi skal spesielt legge merke til pressens omtale av affæren, fordi den er så typisk for tyskernes form for propaganda: De lyver ikke alltid direkte, men undlater å fortelle den fulle sannhet.

Denne propaganda er langt farligere enn løgner, fordi den er vanskeligere å gjennemsøke. Men leser man sin avis med tilstrekkelig kritikk, vil man opdage slike "halve" meddelelser, som den her nevnte, hver dag.

Nr. 8.

Fra den fire norske presse.

Fra DAGENS NYHETER, lørdag 19. april 1941.

N O R G E OG NYORDNINGEN.

"....Men Quisling og hans menn blev aldri tatt alvorlig. De var i forsvinnende minoritet - ved siste stortingsvalg samlet de noe over to prosent av stemmene - og noen nevneverdig tilvekst etter "makttovertagelsen" har, om man ser bort fra ungdomsorganisasjonene, ikke forekommet. Om partiets nuværende medlemstall iakttas på offisielt NS-hold en like fullstendig som veltalende taushet, men til og med partimedlemmer har tilstått at man regner med å ha omtrent 92 % av det norske folket mot sig.

Når Nasjonal Samling plutselig blev gjort til statsparti med fullmakt til å gjennomføre den politiske nyordningen, var partiet å sammenligne med en dverg som har fått sig tildelt en ferdigsydd dress, som kanskje var bra på mange måter, men som hadde den kardinalfeil at den var beregnet på en kjempe. Om Quisling og hans tretten konstituerte statsråder hadde grepet saken an med en viss smidighet og konduite, hadde det kanskje vært noe lettere for det norske folket å finne sig i ny-ordningen, men i stedet har de gjennom en rekke psykologiske feilgrep sveiset sammen den opposisjonelle blokken på en måte som er helt fantastisk. At et parti som helt kontrollerer presse og kringkasting og som kan lokke hver eneste noenlunde kvalifisert person med passende ansettelse ikke har greid å slå en luke i motstandernes front, sier tilstrekkelig om kvaliteten av den propagande som drives. For alle nordmenn som ikke helt har mistet sin dømmekraft, må det være pussig å høre det ene Quisling- og hirdmedlem etter det annet ontale som begivenheter av historisk betydning, eller å høre en NS-taler som under henvisning til Nordlandsregimentet kommer med trusler og uttalelser om at det lille Norge har slått England en gang før og kan gjøre det en gang til. Og når propagandasjef Lunde i en tale legger ut om det merkelige sammentreff som gjorde at det lille Norge kunde fostre en mann som Quisling samtidig som Tyskland frembragte en leder som Hitler, så må dette for enhver normalt utrustet tilhører - uansett politisk innstilling forøvrig - stå som en forulempning av den tyske rikskansler, og slik går det med nesteparten av det som er prestert i den retning av fiendens leir.

".....Derimot hører mange av de bestemmelser som blir vedtatt av de tyske sivile administratorer til det som nordmennene har hatt vanskeligst for å forsonne sig med. Forholdene i Tyskland og Norge er så forskjellige at det som kanskje passer i det ene landet, er fullstendig uhensiktsmessig i det andre, og nordmennene mener naturligvis at de selv er best egnet til å dømme om hvad som passer i Norge.

Det forsøk som er gjort på å gjennomføre en nasjonalsosialistisk ny-ordning i Norge, har hittil helt og holdent mislyktes, men kommer den helt enige og sammensveidede opposisjonsfronten også til å holde stand i lengden? Det sier sig selv at Norges skjebne til sist avhenger av hvem som vinner krigen, og å spekulere over utsiktene etter den kommende fred tjener ikke til noe, men så lenge krigen varer og så lenge den nuværende ordningen i Norge oprettholdes, er utsiktene til å splitte den norske opposisjon minimale. Man behøver bare å tenke på de omstendigheter som denne opposisjon har vokset frem under for å få et begrep om dens kvalitet. Aviser og kringkasting er helt og holdent kontrollert av motstanderne; for embedsmenn og ekspertes som vil slutte sig til Nasjonal Samling, byr det sig de mest strålende muligheter, mens den som står i opposisjon stadig risikerer å bli avskediget eller arrestert. Brev åpnes, telefoner avlyttes, og hver organisasjon av opposisjonen må arbeide i hemmelighet og stadig risikere den strengeste straff. Tross dette har det lyktes den norske opposisjon å samle nesten like mange prosent av folket som statspartiene i diktaturstatene

polide å få ved "valg", som blev innledet med fantastiske propagandakampanjer. Opposisjonens virksomhet har iblandt kanskje gitt sig uttrykk som kan synes barnlige og verdiløse, men det er ikke nødvendig, forklare nærmere at det ikke er demonstrasjonene med binders og flagg som har gjort motstanden mot Quisling til hvad den er. Til de faktorer som først og fremst bidrar til å holde stemningen oppe blandt opposisjonsfolket hører de illegale avisene og i det hele tatt den underjordiske nyhetstjenesten, og dessuten har i spørsmålet om de utenlandske nyhetene de utenlandske radiostasjonene - først og fremst London - spilt en meget betydningsfull rolle for nordmennene. Samholdet har også gitt sig uttrykk i pengeinnsamlinger og økonomisk hjelp av enestående omfatning. En stor del av den norske embetsmannstanden utsetter sig stadig for den risiko - i beste fall - å bli avskediget, ved ganske enkelt å sabotere påbudene fra NS, og de kan gjøre det, for de vet at venner som ofte optrer fullstendig anonymt, sørger for at ingen blir stilt på bar bakke om han skulde miste sin stilling.

En annen onstendighet som gjør at den norske opposisjonen ikke kan avfeies som noe tilfeldig fenomen, er den alvorlige og forholdsløse kritikk som forholdene for 9. april 1940 nu underkastes av representanter for alle politiske meningsretninger. At Kong Håkon skal komme tilbake, det er snart hver eneste opposisjonell nordmanns ønske, men ellers er man overbevist om at meget nå endres for at det norske demokrati skal vise sig livsdyktig og i stand til å møte de vanskeligste situasjoner. Hvad forandringen skal gå ut på, det har man i almindelighet ikke begynt å gjøre klart for sig, men i hvilken ånd denne indre omprøving kommer til å foretas om Norge får sin frihet tilbake, det kan kanskje følgende ytring, som jeg hørte av utallige nordmenn i disse ukene, gi noen beskjed om:

"Ingen pris er for høi og intet offer for tungt for i fremtiden å undgå en slik skjebne som den som rammet Norge 9. april 1940."

K.A. TUNBERGER.

av "NORGES BUDSTIKKE" mai-nummeret.

Det er ikke bare vårt hjerte som slår.	Vi skulde ha sagt dere noe så
Det er ikke bare det.	om tårer og blod og tross
Vi hører at dere går og går	og brennende ønsker, men lås og
i sellene op og ned.	stenger dere fra oss. slå
Å, frontsoldater, som uten gevar	Vi skulde ha revet murene ned
viser hver eneste dag	med våre røde hender
hvor uovervinnelig Norge er	og stormet fengsler og tatt dere
tross sviende nederlag, -	tilbake til landsmenn og venner. med

Idag nå vi vente med lukket munn
og hendene maktesløst knyttet.
Med brødre: Det kommer, det kommer en stund
da skal dere se det nyttet.

oOo

TILEGNET NORDMENN I FENGSELENE 17. MAI 1941.

Fra den frie norske presse.

Her er noen fakta omkring nazi-idrettens konkursbo.

Riksmarsjens første dag var 22. mai. Nazi-pressen opgir 1009 deltagere i Oslo, men så ille var det ikke, idet antallet nazister og uvitende var 720 (tellingen foregikk ved vendemål.) Annen dag var tirsdag 27. mai, og N.T.B.'s meddelelse til pressen visste å fortelle at ca. 200 gikk. Her er løgner ennå større. Sannheten er at 60 mannlige og 52 kvinnelige individer var på farten. Hittil har altså 800 deltatt, og dette er ikke mer enn snau 2 o/oo av Stor-Oslos innbyggere. Tar en så hensyn til at de deltagendes alder var fra 12-årige hirdgutter til olding-er bortimot 80, og at en stor del av deltagerne under normale forhold vilde vært nektet start på grunn av mangelfull kondisjon, er det all grunn til å regne med at bunnen nå er skrapet.

I hirdstafetten var 46 lag utkommandert i alle tiders mest opreklamerte stafett. Fra alle avkroker kom de, hvor ynkelige de enn måtte være, idrett hadde i all fall de fleste aldri vært borte i for. Tross alle ordrer klarte imidlertid ikke fler enn 35 lag å møte til start, men nazi-pressen opererer stadig med et deltagerantall på 552. Den idrett som på denne måten blev pådyttet Oslo, var sisteklasses, og arrangørene gjorde ikke å holde løgner borte når det gjaldt løypens lengde, men slikt lar sig heldigvis kontrollere. Den var snau 10800 m, og ikke som annonsert 11400. Ser vi litt nærmere på løypen, finner vi også grunnen til Per Lies verdensrekord, mannen som aldri betaler sin gjeld, kleptonen fra Oslo Kommunale Bad. Etappen er i nattens mulm og mørke opmålt av interesserte tvilere og funnet å være ca. 250 - eller for å være nøyaktig, 238 meter kortere enn nazistene vil være ved. Som toppen av det hele kommer så det elendige publikumsbesøk, 1400 i tallet, bestående av tyskere, hird og luddere. Det var ikke noe rart at n'Charles var hysterisk i radioen mandag nei. (Det er forresten rart at han beholder sitt angelsaksiske navn.)

Lordag 24. mai trengte hirden sig inn i fotballklubben "Lyn"s kontorer og jaget forretningsfører Axel Otto Hansteen. Lyn er altså, det første offer for "statsråd" Stangs idrettsvennlige forordning om beslaglegelse av gode, norske klubbars aktiva. Fotballsporten er i sannhet den av våre idretter som tydeligst viser at vårt gamle frie idrettsstyre var ypperlig. Eller hva mener nazistene om vårt fotballag i olympiaden 1936, uttatt blandt 3 mill. mennesker som banket tyskernes bl, uttatt blandt 80 mill. Det var den frie manns seir over nazitrollen og pliktidrettsmannen.

Nazistene, stud. jur. Storhaug og stud. jur. Kohmann, har alene overtatt studentenes i.f. og Vestheim i.f. på samme forbryterske måte.

Alle tidere kopenickiade.

I begynnelsen av mai kunde man lese om at en stor fotballturnering skulde finne sted på Gran, med deltagere av 5 klubber fra Vestopland. Den store dag oprant, men til sin store sorg erfarte arrangørene, Gran Ungdomslags Idrettslags nazistiske formann, at kun ett lag var fremmøtt, nemlig Vestre Gran Idrettslag. Ikke blandt hans eget lag engang var det lykkes å stable mer enn 5 mann på benene. Grunnen til at de øvrige lag overhodet ikke møtte, var at de underhånden var blitt orientert om de faktiske forhold innen norsk idrett idag, og at de ikke aktet å la sig bruke i nazipropagandaens tjeneste. Men eftersom idrettsforbundet hadde latt sig representere, bl.a. ved selveste Resberg - Norges fotballeder og god, gammel fyllefant - så måtte man altså foreta sig noe. De kloke stakk sine hoder sammen og blev enige om at referat skulde tilstilles pressen om at kampen var endt uavgjort og at Vestre Gran Idrettslag hadde funnet de opsatte diplomer etter loddtrekning. Det blev ikke engang sparket til en fotball, men guttene hy get sig derimot som best de kunde ved en liten poker.

Delta efter evne i arbeidet med å spre sannheten om norsk idretts-
ungdoms kamp mot den nye middelalder. La ditt motto være:

SOM DINE DAGER ER, SKAL DIN STYRKE VÆRE!!

Statsminister Nyggardsvolds tale for mennene fra Lofoten under
velkomstmiddagen i London den 8. mars 1941.

Norske kvinner og menn!

Det er en stor glede å hilse en flokk tapre nordmenn vel møtt.
Over 300 er kommet hit for å kjempe for Norges frihet. Velkommen
i rekkene. Velkommen til tapre norske soldater og sjømenn.
Det norske folk er en liten nasjon. Den bor i et hårdfort land, med
et barske klima. Men rikt eller fattig - det norske folk elsker
dette landet.

Norge er et vakkert land. I alle de tusen hjem er slektens arbeide
nedlagt gjennom århundredene. Fars og mors arbeide binder elskten
til hjem og land

Vår historie forteller, at friheten, den personlige frihet, alltid
har vært en hellig sak for oss. Og historien forteller også, at når
det blev gjort forsøk på å krenke folkets gamle frihet, da drog folk
heller ut. Da reiste de ut til andre land for å bygge sine hjem der.

Det som førte frem til full selvstendighet var at det aldri lyktes å
kue denne frihetstrangen.

Norge og det norske folk -
Vårt land er et hårtatt land. Det er ikke lenger fr så, at man kan
tenke og tale fritt. Loven nedtrammes av soldatens hel.
De sier at de vil gjennomføre en nyordning. Ånei. Det er ikke noe
nytt system, dette. Det er bare et forsøk på å tvinge menneskeheten
tilbake til den svarteste middelalderen.

Men også nu står folket vårt fast. Det norske folk eksler friheten,
og vil ha friheten tilbake. Som før i historien har nordmenn reist
fra landet for å kjempe for friheten. Dere har gått inn i kampen for
Europas frihet og for gjenreisningen av Norges frihet. Vi takker dere.

Sammen skal vi engang reise hjem og vise vår vilje til å bygge landet
vårt igjen. Dette binder oss alle fastere og varigere sammen enn
nogensinde før i Norges historie.

Dere skal nu selv få se at løgnpropagandaen om England ikke er riktig.
Dere skal få se at London ikke er ødelagt.. Vi, som har vært her en
tid, har sett hvorledes det engelske folk har tatt op kampen. Vi har
sett dem begynne en kamp som skal føre til seir.

Vi tror på den militære innsats som nu forberedes av nordmenn i England.
Den norske marine og de norske sjømenn har allerede gjort en stor inn-
sats i de alliertes kamp.

Det er med forferdelse vi tenker på hvorledes en fremmed makts krigs-
maskin gikk over Norge, og at der finnes nordmenn som kjemper for
undertrykkerne. Når Norge atter er fritt, kommer det til å bli tunge
dager for dem som gikk fienden til hån.

Vi behøver hver enkelt nordmann. Og vi hilser den derhjemme som
daglig gjør sin innsats. Vi skal vise at vi er ett rike, og ett folk.
og en gang om ikke så lange skal vi ta fatt og bygge vårt land.

ooOoo

Nr. 10.

Politidirektøren, norske presse.

Rundskrivelse fra
POLITIDEPARTEMENTET.

Tjenestesak.

Herr politimester.

Forholdet mellom politiet og hirden.

Til herr politimesterens personlige kunnskap og til videre kunngjøring
blandt de herr politimesteren underordnede embedsmenn meddeles, at det
etter avtale mellom Politidepartementet og hirdens øverste ledelse er
opptrukket følgende retningslinjer for forholdet mellom politiet og
hirden:

1. Politiet er eneste bærer av politimyndighet og er alene ansvarlig
for opprettholdelse av ro og orden.
2. Alle rettslige skritt som anholdelse, avhør, beslag m.v. tilligger
alene politiet. I tilfelle hirden griper inn ifølge den rett som til-
ligger enhver norsk borger i henhold til straffeprosesslovens § 232,
skal den anholdte straks overleveres til politiet og en nøiaktig forklar-
ing om årsaken til anholdelsen avgis.
3. Hirden underretter straks politiet når den får kjennskap til en stats-
fiendtlig handling, fornærmelser mot NS eller hirden, og politiet
igangsetter straks etterforskning i slike tilfelle.
4. Hirden har som alle andre borgere retorsjonsrett og kan på stedet
gjengjelde fornærmelser mot NS og hirden. I slike tilfelle griper
politiet ikke inn; undtatt hvor det er nødvendig for å gjenopprette
ro og orden.
5. Ved avhør skal hirdmenn forklare seg for politiet. I avhør angående
politiske saker skal det fortrinsvis benyttes politimenn, som er med-
lemmer av NS.
6. Politiets arbeid og uniform skal i enhver henseende respekteres. Der
skal søkes kontakt mellom politiet og hirden, og best mulig samarbeid
søkes opnådd.
7. I tilfelle det fra politiets side klages over hirden, skal saken
sendes gjennom politimesteren til Politidepartementet, som vil ta
saken opp med hirdens øverste ledelse. På samme måte vil hirden ved
klage overfor politimenn gjennom ledelsen forelegge saken for Poli-
tidepartementet. En overordnet hirdmann har refsebesmyndighet overfor
en underordnet hirdmann. Forgåelse av en enkelt hirdmann bør for-
trinsvis meldes til hans nærmeste foresatte eller hirdens øverste
ledelse og eventuell innkallelse, straffeforfølgning, arrestasjon
eller lignende snarest mulig meddeles hans nærmeste overordnede.
Meddelelse om arrestasjon av hirdmenn må også straks meldes Poli-
tidepartementet med angivelse av hvad vedkommende er siktet for.

Oslo, den 6. juni 1941.

Jonas Lie.

K. Frigaard.

DEN AKADEMISKE FRONT HOLDER.

NS er rasende på alle intellektuelle, særlig studentene og universitets-
lærerne. I bitter selverkjennelse om den årlige tilslutning og inter-
esse har Ulf Breien sendt ut følgende sirkulære til de NS-studenter som
finnes i Oslo:

Cirkulære

Til medlemmer av NSS. Oslogruppen.

1. Da det på de siste møter har vært dårlig fremmøte av medlemmer,
meddeles herved at fra og med neste møte består det er absolutt møteplikt